

[Finansministeren.]

derfor begrænse det, jeg har at sige, til nogle ganske enkelte bemærkninger til de ærede ordføreres indlæg i anden omgang.

Det ærede medlem hr. Foged ville i sin replik hævde, at det er regeringen, der ikke ved, hvor den er, eller hvor den står, at det er den, der har forvildet sig i tågen — og jeg ved ikke, hvilke udtryk det ærede medlem ellers benyttede. Det ærede medlem begrundet denne udtalelse med, at regeringen skulle være klar over, at disse 2 forslag ikke kunne stå alene. Det er dér, den forkerte opfattelse er, ærede medlem! Det er muligt, at det er det ærede medlems opfattelse, at disse to forslag ikke kan stå alene; det kunne de godt efter regeringens mening. Det er altså nok sådan, som jeg har hævdet, at den tåge, det ærede medlem taler om, snarere lægger sig om det ærede medlem, når han skal gøre op med sig selv, hvilke ting man ønsker at sætte ved siden af det, regeringen har foreslået.

Når det ærede medlem fortæller mig, at hans bemærkninger om de 100 kr., der ifølge vort forslag til præmiering af opsparring skulle lægges oven i de 900 kr., var at opfatte som — jeg ved ikke, om det ærede medlem sagde „morsomme“ eller „ironiske“, så beder jeg meget undskyldt, at jeg ikke har opfattet hverken morsomheden eller ironien. Det er meget sjældent, jeg har lejlighed til at konstatere noget i den retning hos det ærede medlem, så det er faktisk synd, at det, når det endelig sker, glider mig helt forbi.

Det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, at jeg havde anerkendt det arbejde, som også oppositionen havde vist vilje til i udvalget, og det er rigtigt, det anerkender jeg; oppositionen viste virkelig vilje til arbejde. Men når det ærede medlem udlægger det på den måde, at jeg dermed skulle have sagt, at oppositionen også viste vilje til et samarbejde og til at opnå et resultat, så er det for meget at lægge i udtalelserne. Udvalget og også oppositionen har arbejdet godt, men jeg synes, der kunne være vist noget større vilje til at nå frem til et resultat.

Når det ærede medlem siger, at jeg heller ikke i efteråret, da vi gennemførte de særlige afgiftslove for benzin, vin, spiritus o.s.v., ville samarbejde eller ville forhandle,

så må jeg sige, at det jo netop var oppositionen, der på det tidspunkt ikke ville forhandle. Jeg tilbød forhandling om de pågældende forslag, jeg tilbød endda at gennemføre forslagene som midlertidige forslag; men det afgørende på det tidspunkt var, at forslagene skulle gennemføres for at skabe den balance for indeværende år, som vi på det tidspunkt kunne forudse ikke ville komme. Jeg synes, vi er nået et stykke videre i dag, når oppositionen er villig til at give os denne balance; det var man altså ikke i efteråret. Man var heller ikke i efteråret villig til at tage de pågældende forslag som midlertidige ordninger med henblik på at kunne tage dem op i en bredere forhandling, når vi skulle udforme det kommende års udskrivningslov.

I øvrigt skal jeg ikke fordybe mig mere i debatten. Jeg tror, at tiden nu må være inde til, at vi får udskrivningsloven gennemført, og tiden er først og fremmest inde til, at vi omgående tager fat på at løse det problem, der er tilbage: at se at finde frem til en fornuftig omsætningskat, se at få problemerne klaret sådan, at den kan gennemføres hurtigst muligt.

(Kort bemærkning).

Foged: Blot en kort bemærkning for at sige, at tågen må efterhånden have lagt sig helt uigennemtrængeligt ned over den højtærede finansminister.

Når jeg sagde, at lovforslagene ikke kunne stå alene, så har jeg på min side den højtærede statsminister, der netop her har sagt, at de ikke kunne stå alene; jeg har endvidere den højtærede økonomiminister, der har sagt, at de kunne ikke stå alene, og jeg har den gode økonomiske årsoversigt, som har sagt, at de kunne ikke stå alene. Det er kun den højtærede finansminister, der mener, at de kan stå alene.

Finansministeren (Hans R. Knudsen): Jeg vil sige til det ærede medlem hr. Foged, at der var da ikke noget i vejen for, at de to forslag kunne stå alene ved gennemførelsen her. Den mulighed, at man derudover kunne gennemføre andre ting, behøvede ikke at være til hinder for, at de to lovforslag kunne gennemføres inden 1. april.

Hermed sluttede forhandlingen.